

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการเปิดรับและความคิดเห็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วนคือ สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้ :

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ :

1.1.1 เพื่อศึกษาการเปิดรับรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

1.1.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์

1.1.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร กับการเปิดรับรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์

1.1.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร กับการเปิดรับรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์

1.1.5 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร กับการเปิดรับรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป และเคยได้ชมรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multistage sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2549 – เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2550 สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS /PC สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standrad deviation) สถิติอ้างอิง (inferential statistics) สำหรับการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน สถิติค่าที (t-test), การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) การทดสอบไคสแควร์ (chi – square) และการทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบชนิด LSD (least significant difference) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ :

1.3 ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พบว่า เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิง (ร้อยละ 55) และเพศชาย (ร้อยละ 45) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-41 ปี (ร้อยละ 24.50) รองลงมาคืออายุ 18-24 ปี (ร้อยละ 23.50) ในขณะที่อายุ 51 ปีขึ้นไป มีเพียงร้อยละ 8.25 ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน (ร้อยละ 54.25) รองลงมาเป็นนักเรียน/นักศึกษา (ร้อยละ 16.25) ในขณะที่เป็นแม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณอายุมีเพียงร้อยละ 2.75 และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 50.50) รองลงมา มีระดับการศึกษามัธยมปลายหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 17.25) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับประถมศึกษา มีเพียงร้อยละ 3.75 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001–20,000 บาท (ร้อยละ 34.75) รองลงมาคือรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 31.00) ในขณะที่รายได้สูงกว่า 60,001 บาท มีเพียงร้อยละ 0.50 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 50.50) รองลงมา มีสถานภาพแต่งงานแล้ว (ร้อยละ 42.50) และในขณะที่มีสถานภาพเป็นม่ายมีเพียงร้อยละ 2.75

ตอนที่ 2 การเปิดรับชมรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความถี่ในการเปิดรับชมทุกวัน (ร้อยละ 37.25) รองลงมาได้แก่ชมประมาณ 3 – 4 วัน/สัปดาห์ (ร้อยละ 34.25) ในขณะที่ชมประมาณ 5 – 6 วัน/สัปดาห์ มีเพียงร้อยละ 13.75

ด้านระยะเวลาในการรับชม พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมไม่เกิน 1 ชั่วโมง ร้อยละ 37.75 รองลงมาได้แก่ชมประมาณ 1 – 2 ชั่วโมง (ร้อยละ 29.50) และในขณะที่ใช้เวลาในการชมมากกว่า 2 ชั่วโมง มีเพียงร้อยละ 6.25

สำหรับวิธีการชมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการเปลี่ยนช่องสลับไปมากับรายการช่องอื่น (ร้อยละ 36.25) รองลงมาได้แก่ชมเฉพาะประเด็นที่น่าสนใจ (ร้อยละ 25.00) และในขณะที่ชมแบบเปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อนโดยไม่สนใจเนื้อหา มีเพียงร้อยละ 3.00

ส่วนรายการคุยข่าวที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบชม ได้แก่รายการเรื่องเล่าเช้านี้ทางช่อง 3 (ร้อยละ 23.30) รองลงมาได้แก่รายการคุยคุ้ยข่าว ทางโมเดิร์นไนน์ทีวีหรือช่อง 9 (ร้อยละ 20.00) และรายการจุมกมดทางช่อง 7 (ร้อยละ 14.00) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชมรายการห้องข่าว 10 โมง ทางช่อง 5 มีเพียงร้อยละ 2.10

ด้านผู้ดำเนินรายการที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบมากที่สุดคือ สรยุทธ สุทัศนจินดา (ร้อยละ 28.80) รองลงมาได้แก่ กนก รัตน์วงศ์สกุล (ร้อยละ 21.70) พิสิทธิ์ กิรติการกุล (ร้อยละ 13.60) โกล้เคียงกับกิตติ สิงหาปัด (ร้อยละ 13.40) .ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ชอบธีระ รัชญญไพบุลย์ มีเพียงร้อยละ 3.90

ด้านช่วงเวลาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชม ได้แก่ช่วงเวลา 06.00–09.00 น.(ร้อยละ 41.10) รองลงมาได้แก่ช่วงเวลา 18.01 – 22.00 น.(ร้อยละ 32.30) ในขณะที่ชมช่วงเวลา 12.01 – 18.00 น. มีเพียงร้อยละ 4.90

ด้านเหตุผลในการชม พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชมเพื่อ ติดตามข่าวสารที่เป็นประโยชน์ (ร้อยละ 32.90) รองลงมาได้แก่ ชมเพราะช่วงเวลาสอดคล้องกับความสะดวกกับผู้ชม (ร้อยละ 17.70) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชมเพราะต้องการแสดงความคิดเห็น มีเพียงร้อยละ 3.90

สำหรับประเด็นข่าวที่สนใจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สนใจประเด็นข่าวทางการเมือง (ร้อยละ 19.40) รองลงมาได้แก่ ประเด็นทางสังคม (ร้อยละ 18.70) ในขณะที่สนใจประเด็นสาธารณสุข มีเพียงร้อยละ 5.70

ส่วนช่วงในรายการที่ชอบ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบช่วงจับกระแข่าวมากที่สุด ร้อยละ 73.50 รองลงมาได้แก่ช่วงสนทนา (ร้อยละ 24.50) ในขณะที่ สนใจช่วงแจกของให้กับผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น มีเพียงร้อยละ 2.00

สำหรับการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีส่วนร่วม (ร้อยละ 76.75) ในขณะที่เคยมีส่วนร่วมมีเพียงร้อยละ 23.25 และใช้วิธีร่วมแสดงความคิดเห็นโดยส่ง SMS (ร้อยละ 63.44) รองลงมาได้แก่ ทางโทรศัพท์ (ร้อยละ 23.66) ในขณะที่การส่งอีเมล (E – Mail) มีเพียงร้อยละ 5.38 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาได้แก่ เป็นข่าวที่สดและทันเหตุการณ์ ($\bar{X} = 4.2, S.D = 0.64$) ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เป็นข่าวที่เข้าใจง่ายกว่าการอ่านเอง ($\bar{X} = 4.16, S.D = 0.67$) ในระดับเห็นด้วยมาก และเนื้อหาที่มีความหลากหลายในแง่มุมต่าง ๆ มากขึ้น ($\bar{X} = 4.01, S.D = 0.66$) ในระดับเห็นด้วยมากตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่า รายการคุยข่าวมักไม่เสนอรายละเอียดที่เพียงพอกับผู้ชมในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.45, S.D = 0.90$)

สำหรับความคิดเห็นด้านรูปแบบ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าควรมีการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นข่าวร้อนในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.21, S.D = 0.57$) รองลงมาได้แก่ การนำเสนอเสียงจากเหตุการณ์จริงมาประกอบ ทำให้ผู้ชมรู้สึกร่วมในเหตุการณ์ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.07, S.D = 0.73$) และในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า การแจกของสมนาคุณทำให้ผู้ชมอยากมีส่วนร่วมมากขึ้นในระดับ เห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.37, S.D = 1.03$)

ความคิดเห็นด้านผู้ดำเนินรายการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ผู้ดำเนินรายการคุยข่าวควรสรุปประเด็นข่าวให้ผู้ชมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31, S.D = 0.68$) รองลงมาได้แก่ นุกตลก การใช้ภาษาและลีลาเฉพาะตัวของผู้ดำเนินรายการคุยข่าว มีผลต่อความนิยมชมชอบในการรับชมรายการคุยข่าวในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.19, S.D = 0.69$) และในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าผู้ดำเนินรายการคุยข่าวควรเป็นดารานักแสดง ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.72, S.D = 1.03$)

ตอนที่ 4 ความต้องการรายการคูปองข้าวของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านเนื้อหา รูปแบบ ผู้ ดำเนินรายการรายการ

พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ แสดงความต้องการด้าน“เนื้อหา”รายการคูปองข้าวทางสถานีโทรทัศน์ได้แก่ ประเด็นข่าวที่สด ใหม่ และทันเหตุการณ์ (ร้อยละ16.25) รองลงมาได้แก่ ข่าวมีความถูกต้อง ชัดเจน ตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง (ร้อยละ11.00) และควรเน้นสาระที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม (ร้อยละ 9.75)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ แสดงความต้องการด้าน“รูปแบบ”รายการคูปองข้าวทางสถานีโทรทัศน์ได้แก่ รูปแบบการพูดคุยแบบเป็นกันเอง ไม่เครียดและไม่แย่งกันพูด (ร้อยละ 12.25) รองลงมาได้แก่ไม่ควรกางหนังสือพิมพ์อ่านอย่างเดียวให้มีความหลากหลาย (ร้อยละ10.25) และ นำเสนอให้กระชับ เข้าใจง่าย และไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง (ร้อยละ9.75)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความต้องการด้าน “ผู้ดำเนินรายการ” รายการคูปองข้าวทางสถานีโทรทัศน์ ได้แก่ ผู้ดำเนินรายการคูปองข้าวควรมีความรู้ในเรื่องข่าว พูด วิเคราะห์ข่าว ได้เป็นอย่างดี (ร้อยละ13.75) รองลงมาได้แก่ ผู้ดำเนินรายการไม่ควรชี้นำหรือแสดงความคิดเห็นส่วนตัว หรือตัดสินแหล่งข่าวแบบไร้ทิศทาง (ร้อยละ10.50) และ ผู้ดำเนินรายการควรเป็นผู้แต่งกายดี บุคลิกดี มีความน่าเชื่อถือ (ร้อยละ5.75)

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

มหานคร มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการคูปองข้าวทางสถานีโทรทัศน์

ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง (เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา รายได้ และสถานภาพสมรส) กับการเปิดรับรายการคูปองข้าวของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร (ความถี่ ระยะเวลา และวิธีการชม) ผลการวิจัยพบว่า

1) เพศ มีความสัมพันธ์กับวิธีการชมรายการคูปองข้าวทางสถานีโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า เพศหญิงมีวิธีการชมโดยสลับเปลี่ยนช่องไปมากับช่องอื่นมากกว่า เพศชาย

2) อาชีพมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับรายการคูปองข้าวทางสถานีโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า ผู้ชมที่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีระยะเวลาเปิดรับไม่เกิน 1 ชั่วโมงมากกว่า ผู้ชมที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

3) สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์ กับความถี่ในการเปิดรับรายการคูปองข้าวทางสถานีโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า ผู้ชมที่แต่งงานแล้ว มีความถี่ในด้านชมทุกวันมากกว่า ผู้ชมที่มีสถานภาพเป็นม่าย

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็นต่อรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์

ผู้วิจัย ได้ศึกษาตัวแปรลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง (เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา รายได้ และสถานภาพสมรส) กับความคิดเห็นที่มีต่อรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ (ด้านเนื้อหา รูปแบบ และผู้ดำเนินรายการ) ผลการวิจัยพบว่า

- 1) เพศ มีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็นด้านรูปแบบรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า เพศหญิงมีความเห็นด้วยด้านรูปแบบ มากกว่าเพศชาย
- 2) อายุ มีความสัมพันธ์กับเนื้อหา และรูปแบบรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า ผู้ชมที่มีอายุ 18-24 ปี มีความเห็นด้วยด้านเนื้อหา มากกว่าผู้ชมที่มีอายุ 51 ปี ขึ้นไป ส่วนด้านรูปแบบรายการคุยข่าวพบว่า ผู้ชมที่มีอายุ 18-24 ปีมีความเห็นด้วยด้านรูปแบบรายการคุยข่าวมากกว่าผู้ชมที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป
- 3) อาชีพ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า ผู้ชมที่มีอาชีพนักเรียนนักศึกษา มีความเห็นด้วยด้านรูปแบบรายการคุยข่าวมากกว่า ผู้ชมที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/เอกชน
- 4) รายได้ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า ผู้ชมที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทมีความเห็นด้วยด้านรูปแบบรายการคุยข่าวมากกว่า ผู้ชมที่มีรายได้ มากกว่า 60,001 ขึ้นไป
- 5) สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า ผู้ชมที่มีสถานภาพเป็นโสดมีความเห็นด้วยด้านรูปแบบรายการคุยข่าวมากกว่า ผู้ชมที่มีสถานภาพเป็นมีคู่

สมมติฐานที่ 3 การเปิดรับของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็นต่อรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมที่มีการเปิดรับรายการคุยข่าว (ความถี่ ระยะเวลา วิธีการชม) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อรายการคุยข่าว (ด้านเนื้อหา รูปแบบ ผู้ดำเนินรายการ) ทางสถานีโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปได้ว่า การเปิดรับรายการคุยข่าวของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ในทุกด้าน

2. อภิปรายผล

2.1 การเปิดรับชมรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

การเปิดรับชมรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคุยข่าวทุกวัน เนื่องจากสถานีโทรทัศน์ส่วนใหญ่ต่างก็มีรายการประเภทคุยข่าวในหลายช่วงเวลา และมีทุกวันสลับกันทุกช่อง ดังนั้นทำให้ผู้ชมสามารถเลือกรับชมได้ตามความต้องการ และใช้ระยะเวลาในการติดตามชมแต่ละครั้งไม่เกิน 1 ชั่วโมง มีวิธีการชมแบบเปลี่ยนช่องสลับไปมากับรายการของช่องอื่น สอดคล้องกับ การศึกษาของพัชรินทร์ เสวตสุทธิพันธ์ (2537), อ้างถึงในศิริพร วุฒิทวี, 2542) พบว่า ผู้ชมข่าวโทรทัศน์ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการรับชมข่าวโดยกดปุ่มบังคับสลับไปมาทุกช่องเมื่อมีโฆษณา ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เลือกชมในช่วงเวลา 06.00 - 09.00 น. นั้น อาจเป็นเพราะว่า ช่วงเวลานี้สถานีโทรทัศน์ต่างแข่งขันกันในการนำเสนอรายการคุยข่าวกันอย่างมากมาย ถือเป็นเวลาทองของแต่ละช่อง ทำให้กลุ่มตัวอย่างเลือกรับชมรายการคุยข่าว ในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นจำนวนมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ แม็คเคลดและคณะ (McLeod and others, 1972) ที่กล่าวถึง ตัวชี้ที่ใช้วัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อส่วนใหญ่ใช้กันคือ วัดเวลาจากที่ใช้สื่อและความถี่ของการใช้สื่อ ระยะเวลา ช่วงเวลา จำนวนสื่อมวลชน และแยกตามประเภทของเนื้อหารายการที่แตกต่างกัน

ส่วนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบผู้ดำเนินรายการคุยข่าว แตกต่างกันไป โดยชื่นชอบ สรยุทธ สุทัศนจินดา และรายการเรื่องเล่าเช้านี้ทางช่อง 3 มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าการเลือกผู้ประกาศข่าวที่เหมาะสมทำให้ผู้ชมชื่นชอบรายการข่าวหรือรายการคุยข่าว เนื่องจากส่วนหนึ่งผู้ประกาศข่าวเป็นตัวดึงดูดให้ผู้ชมรับชมรายการข่าวได้ และนับเป็นสัญลักษณ์ของสถานีนั้น ๆ อีกด้วย และอาจเป็นเพราะ บุคคลดังกล่าวกำลังเป็นที่นิยมเพราะมีบุคลิกดี และการนำเสนอข่าวได้ถูกใจผู้ชม และกลุ่มตัวอย่างเลือกสนใจประเด็นทางการเมืองมากที่สุดนั้น อาจเป็นเพราะว่า ช่วงที่มีการนำเสนอรายการคุยข่าวนั้น จะมีกระแสความขัดแย้งทางการเมืองซึ่งเป็นประเด็นข่าวใหญ่ และอยู่ในความสนใจของประชาชน แต่ละช่องต่างแข่งขันกันนำเสนอรายการคุยข่าวส่วนใหญ่เป็นเรื่องการเมืองและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีการเลือกสรรและแสวงหาข่าวสาร ที่กล่าวถึง พฤติกรรมการสื่อสารของบุคคล มีความแตกต่างกันตามสภาพของบุคคล หรือสภาพจิตวิทยา สภาพภายในจิตใจของบุคคลที่แตกต่างกัน ทำให้กระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์นั้นแตกต่างกันไปด้วย โดยมีรากฐานความเชื่อที่ว่า โครงสร้างบุคลิกภาพของบุคคล มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยมีกระบวนการเลือกรับรู้ที่แตกต่างกัน

สำหรับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ที่เลือกติดตามข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับตัวเองมากที่สุด และช่วงที่สนใจในรายการมากที่สุดเป็นช่วงจับกระแสข่าวที่น่าสนใจ มากกว่าช่วงสนทนาของผู้ดำเนินรายการนั้น ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ที่กล่าวว่า บุคคลเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน เพื่อตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ เช่น เพื่อรับรู้เหตุการณ์ เพื่อการตัดสินใจ เพื่อการพูดคุยสนทนา เพื่อต้องการมีส่วนร่วม และเพื่อการเสริมความคิดเห็น หรือสนับสนุนการตัดสินใจที่ตนเองได้กระทำไปแล้ว และอาจเป็นเพราะว่า ผู้รับชมสนใจข่าวสารที่เป็นจริงมากกว่าความรู้สึก หรือความคิดเห็นของผู้ดำเนินรายการ ซึ่งดูได้จากคำถามปลายเปิดที่ให้กลุ่มตัวอย่างตอบถึงความต้องการด้านผู้ดำเนินรายการ พบว่า ส่วนใหญ่จะไม่ชอบที่ผู้ดำเนินรายการคุยเล่นกัน และออกความคิดเห็นส่วนตัว หรือชี้แนะในเรื่องต่าง ๆ มากเกินไป ซึ่งอาจเป็นเพราะจะทำให้ข่าวที่น่าสนใจนั้นไม่มีความน่าเชื่อถือ

การแสดงปฏิกิริยาในการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยร่วมแสดงความคิดเห็นในรายการ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเคยร่วมแสดงความคิดเห็นมีเพียงร้อยละ 23.25 เท่านั้น โดยกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีส่งข้อความผ่านหน้าจอโทรทัศน์(SMS)มากที่สุด ซึ่งอาจเป็นไปได้ที่ว่า รายการคุยข่าวบางรายการนั้น จะมีของสมนาคุณให้กับผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ทำให้ผู้ชมชื่นชอบอยากได้ของแจกด้วย และการสื่อถึงเรื่องหนึ่งเรื่องใดให้คนอื่นรับรู้ถึงความรู้สึกของตนเองผ่านการอ่านข้อความนั้น ก็สะดวกและง่ายดาย ตัวอย่างเช่น รายการคุยคู่ข่าวทางช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ที่มีการแจกเสื้อหรือของสมนาคุณอื่น ๆ จากผู้สนับสนุนรายการอยู่เสมอ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า บุคคลจะมีพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสาร ด้วยสาเหตุต่างกันออกไป เช่น ความเหงา ความอยากรู้อยากเห็น และเพื่อประโยชน์ใช้สอย เป็นต้น

2.2) ความคิดเห็นต่อรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร

มหานคร

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยด้านเนื้อหา รายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ได้แก่ เป็นข่าวที่สดและทันเหตุการณ์มากที่สุด รองลงมาได้แก่เป็นข่าวที่เข้าใจง่ายกว่าการอ่านเอง และเนื้อหาข่าวมีความหลากหลายในแง่มุมต่าง ๆ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ แอตกิน (Atkin, 1973) ที่กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมาก ยังมีหูตากว้างไกล มีความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อม และเป็นคนที่ทันสมัย และทันเหตุการณ์กว่าบุคคลอื่น ดังนั้น การเปิดรับสื่อด้านเนื้อหาข่าวที่สดและทันเหตุการณ์ เพื่อที่จะนำไปแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือพูดคุยกับบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับ Maxwell E. Mccombs and Lee B. Becker, 1979 อ้างใน นันทิศา โอฐกรรม, 2547) พบว่า “มนุษย์มีความต้องการข่าวสารเพื่อช่วยในการตัดสินใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน”

ส่วนความคิดเห็นด้านรูปแบบรายการคุยข่าว พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นข่าวร้อนมากที่สุด รองลงมาได้แก่การนำภาพและเสียงจากเหตุการณ์จริงมาประกอบ และการพูดคุยที่เป็นกันเองทำให้ผู้รับชมไม่เครียดตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชิตติมา ปิยะศิริศิลป์, (2544) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสายตรงไอทีวี” พบว่า การนำหัวข้อข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์มานำเสนอทางสื่อโทรทัศน์ทำให้ผู้ชมทราบว่าในแต่ละวันมีข่าวอะไรบ้างที่น่าสนใจ นอกจากนี้ภาพข่าวโทรทัศน์ช่วยดึงดูดความสนใจได้มากกว่าการนำเสนอทางสื่ออื่น ๆ ด้านการนำเสนอไม่ควรเคร่งเครียดมากเกินไป และควรมีสถานที่หลากหลายมากขึ้นด้วย และสอดคล้องกับงานของ ศิริพร วุฒิทวี, (2542) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจองค์ประกอบของรายการข่าวในระดับมาก โดยเฉพาะด้านเนื้อหาที่เป็นการจัดอันดับความสำคัญของข่าว การรายงานข่าวสดนอกสถานที่ และไตเติ้ลของข่าว และการใช้ภาพประกอบข่าว อาจเป็นเพราะว่าการจัดอันดับของข่าว และมีรูปแบบการนำเสนอที่หลากหลายและมีสีสันทำให้ข่าวมีความน่าสนใจน่าติดตาม ผู้ชมสามารถเข้าใจประเด็นข่าวที่เกิดขึ้นในแต่ละวันได้ง่ายขึ้น

สำหรับความคิดเห็นด้านผู้ดำเนินรายการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยที่ ผู้ดำเนินรายการควรมีการสรุปประเด็นข่าวให้ผู้ชมมากที่สุด รองลงมาได้แก่บุคลิกและลีลาเฉพาะตัวของผู้ดำเนินรายการคุยข่าว มีผลต่อความนิยมในรายการ และผู้ดำเนินรายการคุยข่าวควรเป็นนักข่าวโดยอาชีพตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพมาศ พุทธรักษา, (2541) ศึกษาเรื่อง “กระบวนการเข้าสู่การเป็นผู้จัดรายการวิเคราะห์ข่าวโทรทัศน์ของนักวิชาการ” พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดรายการวิเคราะห์ข่าว คือ การใช้ความรู้ และทฤษฎีทางวิชาการ และมีความสามารถในการถ่ายทอดข่าวสารผ่านสื่อมวลชน ด้วยการปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เข้าใจง่าย ทำให้ผู้ชมไม่เบื่อหน่ายและเข้าใจในหลักการทำงานข่าว ทำให้มีความน่าเชื่อถือน่าติดตาม และได้รับการยอมรับจากผู้ชมรายการ สอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ ไชยา ลิ้มวิไล (อ้างถึงในนพมาศ พุทธรักษา, 2541) ที่ว่าในการจัดรายการวิเคราะห์ข่าวหรือสนทนาข่าวนั้น ผู้ดำเนินรายการต้องมีมุมมองในการเลือกประเด็นที่เหมาะสม และเห็นว่าประเด็นนั้นมีความสำคัญอย่างไรที่จะนำเสนอ รวมถึงผลที่มีผลต่อสังคมในวงกว้าง และควรมีความเชื่อมั่น และมีสไตล์การพูดเป็นของตนเอง อาจเป็นไปได้ว่า การเป็นนักข่าวหรือผู้ประกาศข่าวที่ประชาชนทั่วไปรู้จักและน่าเชื่อถือ จะสามารถสื่อสาร เนื้อหาสาระไปยังผู้ชมได้ดี ทำให้ข่าวที่นำเสนอมีความน่าเชื่อถือ เพราะในฐานะเป็นคนที่ทำงานด้านข่าว หรือมีความรู้ความสามารถในด้านใด ๆ จำเป็นต้องมีข้อมูลในเชิงลึกมากขึ้น

2.3) สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมที่มีเพศแตกต่างกันมีวิธีการชมรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์แตกต่างกัน แสดงว่า เพศมีความสัมพันธ์กับวิธีการชมรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศหญิงมีวิธีการเปิดรับรายการคุยข่าวมากกว่าเพศชาย ซึ่งไม่ว่ากลุ่มตัวอย่างจะเป็นเพศใด จะมีวิธีการรับชมรายการคุยข่าวแตกต่างกันไปตามบุคลิก ความรู้สึก หรือความต้องการส่วนตัว สอดคล้องกับการวิจัยทางจิตวิทยา (อ้างในปรมะ สตะเวทิน, 2540, น. 106) ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่อง ความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมได้กำหนดบทบาท และกิจกรรมของหญิงชายไว้แตกต่างกัน ผู้หญิงมักเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหว หรือเจ้าอารมณ์ โอนอ่อนผ่อนตาม และเป็นแม่บ้านแม่เรือน และมักจะถูกชักจูงได้ง่ายกว่าผู้ชาย เป็นไปได้ว่าผู้หญิงจะมีพฤติกรรมที่แปรเปลี่ยนไปตามอารมณ์และความรู้สึกส่วนตัวแต่ไม่สอดคล้องกับงานของพระมหามันัส กิตติสาโร, (2547) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความคิดเห็นในการเปิดรับชมรายการธรรมะทางโทรทัศน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการธรรมะทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

ด้านอาชีพ พบว่าผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีระยะเวลาในการเปิดรับรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์แตกต่างกัน แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการเปิดรับรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ชมที่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมีระยะเวลาในการเปิดรับรายการคุยข่าว มากกว่าผู้ชมที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาจเป็นเพราะว่า ผู้ชมที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนเป็นผู้ที่ต้องการเนื้อหาข่าว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน และนำไปพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานที่จะเกี่ยวข้องกับธุรกิจ ทั้งนี้ตัวแปรด้านอาชีพจะเป็นตัวกำหนดบทบาท ค่านิยม ความเชื่อ และความต้องการทางสื่อ และยังกำหนดพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป ตามสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามทฤษฎีกลุ่มสังคม ของเดอเฟลอร์ (DeFleur 1970, p.122-124) ที่กล่าวว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางสังคมที่คล้ายคลึงกัน จะมีพฤติกรรมการสื่อสารมวลชนคล้ายคลึงกัน และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ นันทิดา โอรุกรรม, (2547) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจรายการข่าวภาคเช้าทางโทรทัศน์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า อาชีพที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับรายการข่าวภาคเช้าทางโทรทัศน์แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานของธรรมรัฐ ศิริเจริญ, (2544) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของกลุ่มผู้ฟัง ที่มีต่อสถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยรายการอีซี เอฟเอ็ม 105.5 พบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับฟังรายการอีซี เอฟเอ็ม และพนักงานบริษัทเอกชน มีการเปิดรับฟังรายการ ในช่วงเวลาทำงานมากกว่าอาชีพอื่น ๆ

ส่วนผู้ชมที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความถี่ในการเปิดรับชมรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์แตกต่างกัน แสดงว่าสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์ กับความถี่ในการเปิดรับชมรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เปิดรับชมรายการคุยข่าวทุกวัน และมีสถานภาพโสด จึงมีเวลาในการที่จะเลือกชมข่าวให้บ่อยมากขึ้นตามความต้องการของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านประชากรศาสตร์ ที่กล่าวว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้รับสาร มีพฤติกรรมการเปิดรับสารแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานของพระมหามันัส กิตติสาโร, (2547) พบว่า สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการธรรมะทางโทรทัศน์แตกต่างกัน

2.4) สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็นต่อรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นด้านรูปแบบรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์แตกต่างกัน แสดงว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นด้านรูปแบบรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศหญิงมีความเห็นด้วยด้านรูปแบบรายการคุยข่าวมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับ งานเขียนของปรมะ สตะเวทิน : 2533, (อ้างในปีณรสิทธิ์ โภสัช, 2543) ที่พบว่า เพศหญิง และเพศชายแตกต่างกันมากในเรื่องของความคิด ค่านิยม และทัศนคติหรือความคิดเห็น เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคน 2 เพศไว้แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานของ เพียงกมล เกิดสมศรี, (2544) ที่ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อรายการการ์ตูนทางวิทยุโทรทัศน์เรื่องสังข์ทองของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในอำเภอเมืองจังหวัดปทุมธานี พบว่า เด็กนักเรียนเพศหญิงมีความชอบรายการการ์ตูนเรื่องสังข์ทอง มากกว่าเพศชาย ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า เพศหญิงจะมีความอ่อนไหวต่อเรื่องต่าง ๆ รอบตัวมากกว่าเพศชาย จึงทำให้การรับชมรายการคุยข่าว ชอบที่จะให้รูปแบบรายการมีสีสัน และชวนให้ติดตาม

ส่วนผู้ชมที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านเนื้อหาและรูปแบบรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์แตกต่างกัน แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นด้านเนื้อหาและรูปแบบรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18-24 ปี มีความเห็นด้วยด้านเนื้อหารายการคุยข่าว มากกว่าผู้ชมที่มีอายุ 51 ปี ขึ้นไป อาจเป็นเพราะว่า ผู้ชมที่มีอายุที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นจะมีความชื่นชอบ วิธีการนำเสนอรายการที่สามารถดึงดูดใจให้ติดตามชมได้ไม่น่าเบื่อ เพราะนอกจากจะรับเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองแล้ว ก็ยังชอบที่จะให้รูปแบบรายการมีสีสันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ปรมะ สตะเวทิน : 2541, (อ้างถึงในสิริภัทร ภาสบุตร, 2543) ที่กล่าวว่า อายุทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดเห็นและพฤติกรรม อายุต่าง

กันทำให้การเลือกรับเนื้อหาของสาร การเลือกใช้สื่อ การชักจูง และมีความยากง่ายต่อการทำให้ บรรลุวัตถุประสงค์การสื่อสารต่างกัน ดังนั้นอายุของผู้รับสารเป็นตัวแปรหนึ่งที่เราสามารถใช้ วิเคราะห์ผู้รับสาร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิสทิธิ์ แซ่พู่, (2547) ที่ศึกษาเรื่องทัศนคติของ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการ “นายกฯ ทักมิมคุยกับประชาชน” พบว่า กลุ่มเป้าหมายที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อรายการนายกฯ ทักมิมคุยกับประชาชนแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานของฉัตรชัย ชูแก้ว, (2544) ที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวต่อการนำเสนอข่าว อาชญากรรมทางโทรทัศน์ พบว่าอายุเป็นปัจจัยที่ไม่มีผล ต่อความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอข่าว อาชญากรรมทางโทรทัศน์ด้านจริยธรรมการนำเสนอข่าว

สำหรับผู้ชมที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านรูปแบบรายการคุยข่าวทาง สถานีโทรทัศน์แตกต่างกัน แสดงว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นด้านรูปแบบรายการคุย ข่าวทางสถานีโทรทัศน์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ชมที่มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา มีความเห็นด้วยด้านรูปแบบรายการคุยข่าว มากกว่าอาชีพพนักงานบริษัท/เอกชน เนื่องจากอาชีพเป็น ปัจจัยหนึ่งที่กำหนดความแตกต่างด้านความคิด ค่านิยม และความต้องการด้านต่าง ๆ ซึ่งจากผลการ วิจัยที่ได้ อาจเป็นเพราะว่า คนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นจะมีคิดที่แปลกใหม่ทันสมัย จึงชื่นชอบที่จะให้รายการ คุยข่าว มีรูปแบบที่ตอบสนองความต้องการได้มากกว่าคนที่มีอายุสูงกว่า สอดคล้องกับทฤษฎี ด้านประชากรศาสตร์ ที่กล่าวว่า คนที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการสื่อสาร ที่แตกต่างกันออกไป และเป็นไปตามทฤษฎีกลุ่มสังคม ที่กล่าวว่า ประชาชนที่มีลักษณะทาง สังคมคล้ายกัน จะมีพฤติกรรมการสื่อสารมวลชนคล้ายคลึงกัน

ส่วนผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านรูปแบบรายการคุยข่าวทาง สถานีโทรทัศน์แตกต่างกัน แสดงว่า รายได้มีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็นด้านรูปแบบรายการ คุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ โดยผู้ชมที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีความเห็นด้วยด้านรูปแบบรายการ คุยข่าวมากกว่าผู้ชมที่มีรายได้สูงกว่า 60,001 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ชมที่สภาพทางเศรษฐกิจที่ ไม่ดี จะมีความต้องการรูปแบบรายการที่มีลีลาการนำเสนอที่สนุกสนานมากกว่าเนื้อหา สอดคล้อง กับงานวิจัยของ อภิสทิธิ์ แซ่พู่, (2547) ได้ศึกษาพบว่ากลุ่มเป้าหมายที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนคติต่อ รายการนายกฯ ทักมิมคุยกับประชาชนต่างกัน

นอกจากนั้นผู้ชมที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านรูปแบบรายการ คุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์แตกต่างกัน แสดงว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็นด้านรูปแบบรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ชมที่มีสถาน ภาพโสด มีความเห็นด้วยด้านรูปแบบรายการคุยข่าวมากกว่าผู้ชมที่มีสถานภาพสมรสเป็นม่าย อาจ เป็นเพราะว่า คนที่เป็นโสดนั้นเป็นผู้ที่มีอิสระในด้านความคิด จึงต้องการข่าวสารที่มีความหลากหลาย

หลายในการนำเสนอ สอดคล้องกับแนวคิดด้านประชากรศาสตร์ ที่กล่าวว่าคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นหรือความต้องการ และการคาดคะเนความพึงพอใจจากสื่อที่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับแนวคิดในเรื่องปัจจัยในการเลือกเปิดรับสารของ Wilbur Schramm, (1973) กล่าวถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับสารนั้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความเข้าใจและการตีความข่าวสารนั้น ๆ ทำให้การใช้ประโยชน์และการประเมินประโยชน์ของข่าวสาร เพื่อตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของบุคคล ภูมิหลังที่แตกต่างกันรวมถึงบุคลิกภาพและสถานภาพทางสังคมของแต่ละบุคคล

2.5) สมมติฐานข้อที่ 3 การเปิดรับของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมที่มีความถี่ ระยะเวลา และวิธีการชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านเนื้อหารายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

กล่าวคือ ความถี่ในการชม ระยะเวลา และวิธีการชมรายการคุยข่าว ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความคิดเห็นด้านเนื้อหารายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า รายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์นั้น เป็นรายการข่าวในรูปแบบใหม่ ที่ประชาชนมีความคิดเห็นว่า ควรมีเนื้อหารายการที่เป็นข่าวที่สดและทันเหตุการณ์ เพื่อที่ผู้รับชมจะสามารถนำไปเพื่อเป็นประโยชน์ กับชีวิตประจำวันของตนเอง และเนื่องจากมีมากมายหลายช่องทำให้ผู้ชมสามารถเลือกรับชมรายการคุยข่าวได้ตามความต้องการของตน ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์ในด้านข้อมูลข่าวสารต่อชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ งานวิจัยของปีณรตี ทิพย์โกสัย, (2543) ที่พบว่า ผู้ชมที่มีระยะเวลาในการเปิดรับชมรายการมอกรัฐสภาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อรายการมอกรัฐสภาไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับความเห็นของ แมคคอม และเบคเคอร์ (Mccombs and Becker, 1979, อ้างในนันทิดา โอฐกรรม, 2547) ที่กล่าวว่า บุคคลใช้สื่อเพื่อตอบสนองความต้องการของใช้ประโยชน์ ด้านความรู้เหตุการณ์ช่วยในการตัดสินใจในอาชีพหรือชีวิตประจำวัน นำไปพูดคุยสนทนา ต้องการมีส่วนร่วมกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมหรือชุมชน ตลอดจนต้องการความบันเทิง และผ่อนคลายอารมณ์

ส่วนผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมที่มีความถี่ ระยะเวลา และวิธีการชมรายการคุยข่าวที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านรูปแบบรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

กล่าวคือ ความถี่ในการชม ระยะเวลา และวิธีการชมรายการคุยข่าว ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นด้านรูปแบบรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ชม มีความคิดเห็นด้านรูปแบบรายการคุยข่าวว่า ควรมีการจัดลำดับประเด็นข่าวร้อนตาม

ความสำคัญของประเด็นข่าว และการนำเสียงจากเหตุการณ์จริงมาประกอบ ทำให้ผู้ชมรู้สึกร่วมในเหตุการณ์ อาจเป็นเพราะว่า ผู้ชมที่ติดตามชมรายการข่าวในหลายช่องหลายรายการ ย่อมอยากรู้ถึงประเด็นหลัก ๆ ของข่าวที่สำคัญหรือเป็นเรื่องที่ตึงเครียดถึงก่อนว่าจะมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของตนหรือไม่ ดังนั้นย่อมมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน หรือการที่ได้เห็นเหตุการณ์จริงที่ไม่มีการปรุงแต่งจากสื่อทำให้ประชาชนรู้สึกว่ สื่อมีความจริงจังในการนำเสนอข่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมา คงบุญ, (2543) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับ ทศนคติ และความต้องการของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อรายการกรองสถานการณ์ ที่พบว่า การเปิดรับรายการไม่มีความสัมพันธ์ กับความต้องการของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการกรองสถานการณ์ ซึ่งความต้องการที่เกิดขึ้นนั้น เป็นเพียงความต้องการส่วนบุคคล และสอดคล้องกับงานของมาฆฤกษ์ ยิ่งเจริญ, (2544) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับ และความคิดเห็นของผู้ชมโทรทัศน์ ที่มีต่อ “รายการเหตุบ้านการเมือง” พบว่า การเปิดรับรายการไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบรายการเหตุบ้านการเมือง

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมที่มีความถี่ ระยะเวลา และวิธีการชมรายการข่าวยาวที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้านผู้ดำเนินรายการข่าวยาวทางสถานีโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกัน

กล่าวคือ ความถี่ในการชม ระยะเวลา และวิธีการชมรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นด้านผู้ดำเนินรายการข่าวยาวทางสถานีโทรทัศน์ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้ชมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ ผู้ดำเนินรายการควรสรุปประเด็นข่าวให้ผู้ชม รองลงมาคือบุคลิกลีลาเฉพาะตัวของผู้ดำเนินรายการ มีผลต่อความนิยมต่อรายการข่าวยาว สอดคล้องกับงานวิจัย ของ นงนุช ศิริโรจน์, 2537 อ้างถึงในอนันต์ จันทร์อ่วม, (2546) ได้กล่าวถึง บุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าวว่า ต้องมีหลักการในการนำเสนอข่าว และเชื่อมโยงจิ้นของข่าว ผู้ดำเนินรายการข่าวควรสร้างความน่าเชื่อถือ รวมทั้งการใช้ภาษาลักษณะท่าทางเวลาอ่านข่าว ย่อมเป็นความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งการใช้สื่อจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้นั้น ก็ต่อเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดเห็นเกิดขึ้นมาก่อน เนื่องจากพฤติกรรมหรือการปฏิบัติของมนุษย์มาจากความคิดเห็นบรรทัดฐานของสังคม ดังนั้นบุคคลจะเกิดการเปิดรับข่าวสาร ก็เพื่อจะสนองตอบความต้องการของตน โดยบุคคลจะเป็นผู้กำหนดว่าตนต้องการอะไรจากสื่อมวลชน และสอดคล้องกับงานของ ธรรมรัฐ ศิริเจริญ, (2544) พบว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ฟังที่มีต่อผู้จัดรายการไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับฟังรายการ และสอดคล้องกับงานของมาฆฤกษ์ ยิ่งเจริญ (2544) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับ และความคิดเห็นของผู้ชมโทรทัศน์ที่มีต่อ “รายการเหตุบ้านการเมือง” พบว่าการเปิดรับรายการไม่มีความสัมพันธ์กับผู้ดำเนินรายการเหตุบ้านการเมือง

จากผลการวิจัยที่ค้นพบว่า การเปิดรับไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์นั้น อาจเป็นเพราะ ในช่วงที่ทำการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น เป็นช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลง และมีความขัดแย้งกันทางการเมืองเป็นอย่างมาก และนำไปสู่การเปลี่ยนถ่ายรัฐบาล และการพัฒนาประเทศเกิดความไม่ต่อเนื่อง มีกลุ่มที่สูญเสียผลประโยชน์ และกลุ่มที่ได้ประโยชน์ ออกมาต่อสู้และเรียกร้องกันทางด้านความคิด ทำให้ความคิดเห็นของประชาชนแตกเป็นหลายฝ่าย มีความขัดแย้งกันทางด้านความคิดและอุดมการณ์ อาจเป็นผลมาจากการนำเสนอข่าวการเมืองของสื่อโทรทัศน์เป็นส่วนหนึ่ง ทำให้ประชาชนสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นของคนได้หลากหลายในทางที่ตนต้องการ ไม่ว่าจะเป็นการออกไปชุมนุม หรือการแสดงความคิดเห็นทางสื่อ ที่ต่างก็นำเสนอแนวทางให้แสดงความคิดเห็นได้ รวมทั้งผลโหวตในรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ บางครั้งก็ทำให้เกิดการปะทะคารมกันทางสื่อได้ ซึ่งต่างกับสมัยก่อนที่สื่อนำเสนอข่าวได้แต่ฝ่ายเดียว ประชาชนจะรับแต่สิ่งที่สื่อนำเสนอให้เท่านั้น ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้มากดังเช่นทุกวันนี้ ทำให้กระแสความขัดแย้งกันทางความคิดก็อาจจะมึนน้อยกว่าแต่ที่สุดแล้ว ประชาชนส่วนใหญ่ก็อยากจะเป็นไปในทางที่ดี ให้เกิดสิ่งดี ๆ แก่สังคมส่วนรวม อยากเห็นประเทศเป็นไปในทางสมานฉันท์ และสามารถพัฒนาไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความสัมพันธ์ทางสังคมที่กล่าวว่า การที่บุคคลจะเชื่อข่าวสารจากโฆษณาใดหรือไม่ นั่น มักจะได้รับอิทธิพลจากการปรึกษาหารือไต่ถามเพื่อนฝูงหรือผู้ใกล้ชิด เรียกว่า “อิทธิพลของบุคคล”

สอดคล้องกับแนวคิดการแสวงหาข่าวสาร (Information Acquisition), ที่พบว่าในกรณีที่บุคคลต้องตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน หรือต้องเปลี่ยนสถานะแวดล้อม ดังกล่าวนี ผู้แสวงหาข่าวสารจะมีความต้องการที่จะแสวงหาข่าวสารมากกว่าปกติ ในขณะเดียวกัน ด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสาร และการแข่งขันกันเพื่อนำเสนอข่าวของสื่อต่าง ๆ ทำให้บุคคลเข้าถึงข่าวสารได้ง่ายจากหลาย ๆ สื่อ ประกอบกับสถานะสังคมในปัจจุบันที่มีการแข่งขันกันอย่างสูง ทำให้บุคคลจำเป็นต้องเลือกข่าวสาร และให้ความสนใจกับความสนใจไปต่าง ๆ ที่มีผลกระทบกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ตามความต้องการของตน

สรุปได้ว่า การเปิดรับรายการคุยข่าว ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ แต่ความคิดเห็นนั้น เป็นผลมาจากปัจจัยทางกายภาพ และปัจจัยทางจิตวิทยา ทำให้แต่ละบุคคลมีความคิดเห็นในการใช้ข่าวสาร เพื่อสนองตอบความต้องการของตนเอง แต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่สำคัญต่อการเกิดความคิดเห็นหรือความต้องการอีก เช่น การมีประสบการณ์โดยตรงต่อเรื่องนั้น ๆ ปัจจัยทางเศรษฐกิจและ

สังคมด้านอื่น ๆ ที่อาจเข้ามามีอิทธิพลด้วย ทำให้ผู้ชมมีเหตุผลในการเปิดรับชม และเกิดความคิดเห็นที่แตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกันออกไปได้ ซึ่งอาจจะต้องมีการศึกษาหรือวิจัยในกรณีที่เกี่ยวข้องดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของสังคม ลักษณะประชากร และช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ต่อไป

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปประยุกต์ใช้

3.1) รายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ เป็นรายการที่ผู้ชมให้ความสนใจมากขึ้นในปัจจุบัน ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิต จึงต้องคำนึงถึงการเปิดรับหรือความคิดเห็นของผู้ชม เพื่อที่จะได้นำมาปรับปรุง และคัดเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชมให้ได้มากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้ชมเห็นด้วยที่จะให้มีข่าวที่สดและทันเหตุการณ์ เป็นข่าวที่สะดวกและเข้าใจง่ายกว่าการอ่านเอง และเพื่อที่จะได้นำข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการสนทนากับผู้อื่น ดังนั้นเนื้อหาที่นำเสนอ ก็ควรให้ผู้ชมเป็นคนที่รอบรู้ ทันโลกทันเหตุการณ์ และเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของผู้ชมให้มากขึ้น

3.2) ในปัจจุบันพบว่ารายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ มีมากมายและหลายช่อง มีการแข่งขันกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งก็เป็นไปตามกระแสนิยมแห่งการแสดงความคิดเห็นของประชาชน รูปแบบการนำเสนอที่หลากหลายและมีสีสัน จะทำรายการคุยข่าวได้รับความนิยม และทำรายได้ให้กับสถานีโทรทัศน์นั้น ๆ ด้วย และผลการวิจัยพบว่าผู้ชมอยากให้มีการสรุปประเด็นข่าวร้อนประจำวัน, มีเสียงจากเหตุการณ์จริงมาประกอบ และที่สำคัญต้องไม่อ่านจากหนังสือพิมพ์อย่างเดียว เพื่อให้ข่าวโทรทัศน์ที่พร้อมทั้งภาพและเสียง จะมีความสมจริงมากกว่า ดังนั้นผู้นำเสนอจะต้องพิจารณาในเรื่องดังกล่าวเป็นสำคัญ

3.3) จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ดำเนินรายการคุยข่าวที่มีลีลาและบุคลิกน่าเชื่อถือ จะสามารถทำให้รายการคุยข่าวมีสีสันและผู้ชมเฝ้าติดตามได้ สามารถในการวิเคราะห์ข่าวหรือคุยข่าวได้เป็นอย่างดี และไม่ควรแสดงความคิดเห็นส่วนตัวมากเกินไป เนื่องจากการนำเสนอรายการคุยข่าว ต้องให้มีข้อมูลที่จริงไม่บิดเบือน หรือลำเอียงหรือเข้าข้างฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ดังนั้นผู้ดำเนินรายการไม่ควรชี้นำความคิดให้กับผู้ชม เพื่อความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

4.1) ควรมีการศึกษาประชากรในเขตปริมณฑลหรือต่างจังหวัดเพิ่มมากขึ้น เพื่อจะได้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ละท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอรายการคุยข่าวทางสถานีโทรทัศน์ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ชมได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น

4.2) ควรมีการวิจัยในส่วนของผู้ชมในเชิงเจาะลึกมากขึ้น ถึงการเปิดรับและความคิดเห็นของผู้ชมโดยวิธีการสัมภาษณ์ เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดที่แท้จริงในประเด็นต่าง ๆ เช่น การเมือง เศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุข อาชญากรรม ฯลฯ ทั้งนี้ก็เพื่อให้เนื้อหารายการคุยข่าวมีความเข้มข้นสนองตอบความต้องการข่าวของผู้ชม

4.3) ควรมีการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสำรวจความคิดเห็นของผู้ชมรายการประเภทคุยข่าวว่ามีการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นต่อรายการมากน้อยเพียงใด เพราะรายการประเภทนี้กำลังเป็นที่นิยม และคาดว่าจะยังคงมีต่อไป แต่อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปบ้าง เพราะฉะนั้น การสำรวจความคิดเห็นอย่างต่อเนื่อง จะช่วยประเมินรายการคุยข่าวได้ในอีกทางหนึ่ง